

Samenvatting leven Fiscale verzamelwet 2013 (FVW 2013)

Het op 22 mei 2013 bij de Tweede Kamer ingediende wetsvoorstel 'Fiscale verzamelwet 2013' (TK 33.637) wijzigt verschillende belastingwetten, zowel op het gebied van directe als indirecte belastingen. Daarnaast wijzigt dit wetsvoorstel enkele andere wetten op fiscaal terrein. Het wetsvoorstel bevat diverse technische en redactionele wijzigingen. Enkele gewijzigde bepalingen kunnen relevant zijn voor de praktijk van levensverzekeringen en banksparen. Die bepalingen zijn hieronder toegelicht.

- **Wet IB 2001 en Wet LB 1964 (art. 3.126a en 10bis.5)**

De artikelen 3.126a, eerste lid, aanhef, tweede lid, onderdelen b en c, en vijfde lid, en 10bis.5, derde lid, aanhef en onderdeel e, en vierde lid, onderdeel e, Wet IB 2001 alsmede artikel 11a, eerste lid, aanhef, en tweede lid, onderdelen b en c, van de Wet LB 1964 worden technisch gewijzigd. Deze wijzigingen houden verband met de aanpassing van het begrip beleggingsinstelling in artikel 1:1 van de Wft per 22 juli 2013 en werken ingevolge artikel XXXI, negende lid, daarom terug tot en met 22 juli 2013.

Zie: Artikel I, onderdeel D, en artikel II, onderdeel B, van het wetsvoorstel

- **Successiewet 1956 (art. 75)**

De wijziging van artikel 75 Successiewet 1956 (SW 1956) strekt er enerzijds toe de renseigneringsverplichtingen die krachtens die wet kunnen worden opgelegd beter te kunnen laten aansluiten bij de wensen die in de uitvoeringspraktijk op dit punt leven en, voor een deel, bij de wijze waarop de renseignering in de praktijk al vorm heeft gekregen. Het gaat hierbij onder meer om de renseignering van sofinummers en de digitale aanlevering van gegevens. Anderzijds maakt deze wijziging het mogelijk de kring van administratieplichtigen aan wie renseigneringsverplichtingen kunnen worden opgelegd uit te breiden.

Op basis van het huidige artikel 75 SW 1956 kunnen alleen aan verzekeraars en de uitvoerders van derdenbedingen verplichtingen worden opgelegd om aan de Belastingdienst informatie te geven over een uitkering krachtens levensverzekering, respectievelijk voortvloeiend uit een derdenbeding. Tegenwoordig zijn echter ook andere producten dan levensverzekeringen relevant (geworden) voor de Successiewet 1956 of kunnen dat in de toekomst worden. Daarom is het wenselijk dat de verplichting tot het verschaffen van informatie ten behoeve van de heffing van schenk- en erfbelasting kan worden uitgebreid tot andere gegevens en daarmee ook tot een ruimere kring van administratieplichtigen die tot renseignering verplicht zijn. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan gegevensverstrekking door banken. Indien in de toekomst ook voor de erfbelasting een vooringevulde aangifte mogelijk wordt, ligt het voor de hand dat daarvoor een ruimere kring van renseigneringsplichtigen zal moeten worden aangewezen.

Renseigneringsverplichtingen moeten flexibel kunnen worden aangepast als ontwikkelingen in de uitvoeringspraktijk daarom vragen. Dat wordt bereikt door deze verplichtingen geheel op te nemen in lagere regelgeving. Op grond van het vorenstaande wordt voorgesteld om artikel 75 SW 1956 om te zetten in een delegatiebepaling op grond waarvan de renseigneringsverplichtingen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen worden vastgesteld. Dat gebeurt in beginsel met toepassing van artikel 53, tweede lid, Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR), op basis waarvan bij of krachtens een belastingwet administratieplichtigen kunnen worden aangewezen die de bij of krachtens die belastingwet aangewezen gegevens uit eigen beweging moeten verstrekken. De mogelijkheid tot het opleggen van renseigneringsverplichtingen bij lagere regelgeving gaat verder op overeenkomstige wijze gelden ten aanzien van degene die een uitkering moet doen krachtens een beding ten behoeve van een derde, maar geen administratieplichtige is als bedoeld in artikel 53, tweede lid, van de AWR.

De gewijzigde bepaling is beoogd in werking te treden met ingang van 1 januari 2014.

Zie: Artikel VII van het wetsvoorstel.

- **Invorderingswet 1990 (IW 1990; art. 24, 26, 28, 70b, 70ba en 70d)**

Met het wetsvoorstel FVW 2013 worden enkele wijzigingen voorgesteld die verband houden met de 'Wet herziening fiscale behandeling eigen woning' die per 1 januari 2013 in werking is getreden. In de laatstgenoemde wet is in samenhang met het vervallen van artikel 25, zesde lid, IW 1990 in artikel 70b IW 1990 overgangsrecht geïntroduceerd. Abusievelijk was hier nog geen rekening mee gehouden in de artikelen 24, zevende lid, en 28, derde en vierde lid, IW 1990. Met de onderhavige wijzigingen wordt dit met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013 hersteld (onderdelen C en E).

In samenhang met vorenstaande voorstellen wordt in genoemd artikel 70b van de IW 1990 geregeld dat met betrekking tot op de voet van dat artikel verleend uitstel de artikelen 24, zevende lid, en 28, derde en vierde lid, IW 1990, van overeenkomstige toepassing zijn. Daartoe wordt de bestaande tekst van artikel 70b van de IW 1990 genummerd als eerste lid en wordt een nieuw lid toegevoegd aan genoemd artikel 70b. Dat wordt – eveneens met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013 – geregeld in artikel XXII, onderdeel H.

Artikel 26, zesde lid, van de IW 1990, waarin een specifieke kwijtschelding is geregeld voor belastingaanslagen als bedoeld in artikel 25, zesde lid, IW 1990, zoals dat luidde op 31 december 2012, kan eveneens vervallen. Ook hier was abusievelijk nog geen rekening mee gehouden in de Wet herziening fiscale behandeling eigen woning. Dat gebeurt alsnog in artikel XXII, onderdeel D, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2013. In aansluiting op deze wijziging wordt in onderdeel I in de vorm van het voorgestelde artikel 70ba van de IW 1990 overgangsrecht opgenomen.

Ten slotte wordt in onderdeel J een artikel 70d in de IW 1990 ingevoegd met daarin overgangsrecht in verband met het vervallen van de aansprakelijkheid zoals die tot en met 31 december 2012 op grond van artikel 44c van de IW 1990 gold. Genoemd artikel 70d ziet op situaties waarin de fictieve uitkering of deblokkering ter zake van een kapitaalverzekering eigen woning, onderscheidenlijk spaarrekening of beleggingsrecht eigen woning, voor 1 januari 2013 heeft plaatsgevonden en de aansprakelijkheid dus in eerste instantie is gebaseerd op het inmiddels vervallen artikel 44c van de IW 1990. Met de wijziging wordt geregeld dat genoemd artikel 44c van de IW 1990, zoals dat luidde op 31 december 2012, ook na die datum nog kan worden ingeroepen.

Zie: Artikel XXII, onderdelen C, E, H, I en J en het wetsvoorstel